

САДРЖАЈ

I. УВОД	7
1. Садржај	11
2. Религија	15
3. Форма	19
4. Монтењ после Монтења	22
Волтер и верска толеранција	23
Русо и <i>noble savage</i>	29
Емерсон и скептицизам	33
II. МОНТЕЊ, РЕНЕСАНСА И „АПОЛОГИЈА“	38
1. Ренесанса	40
Разноликост	40
Studia humanitatis	41
Образовање	43
Хуманизам и религија	45
Еразмо Ротердамски	48
Хуманизам и реформација	51
Хуманистичка теологија	53
Хуманизам и схоластика	56
2. Монтењ и ренесанса	58
Разноврсност	58
Релативизам	61
Језик	64
Дволичност	65
Историјски контекст	67
3. „Апологија“	69
Философска позадина <i>Есеја</i>	69
Две замерке	73
Однос према хришћанству	76
Нова онтологија	80
III. ПРАВОСЛАВЉЕ, ПЕРИХОРЕЗА И ТОМА	
АКВИНСКИ	83
1. Рана црква и православље	86
Нестанак мистике	86
Од црвеног до белог мучеништва	88
Формулисање догме	90
Шизма	92

Апофатички и катафатички приступ	95
Исихазам	96
Суштина и енергије	98
Монаштво и теоза	100
2. Аристотел и Аквински	103
Схоластичари усвајају Аристотела	103
<i>Аѿенс инѿелектѿи</i> и нестанак божанског просветљења	104
Аристотел и Аквински	106
Знање једино путем аналогѿе	109
Перихореза	110
Рационална душа	112
Раздвајање теологије и философије	114
Докази о постојању Бога	116
3. Монтењ, схоластика и заокрет к себи	118
Утицај томистичког аристотелијанства	118
„Декартов моменат“	120
Зачетник хуманизма	122
Снага маште	124
IV. „АПОЛОГИЈА“, ЗНАЊЕ И ДИЈАЛОГИЗАМ	126
1. Знање	129
Форма	129
Немогућност познања божанског	131
Схоластичко аристотелијанство и ослањање на чула	134
Религија као претња интелектуалној аутономији	136
Природа	139
Нови правац	141
2. Дијалог	143
Језик	144
Ауторитативна реч	145
Коришћење речи као огледало културе и погледа на свет	147
Дијалогизам	150
Есеј као жанр	153
Теоризам и дијалектика	155
3. Закључак: заокрет к себи	157
Напомене	163
Библиографија	173
Именски регистар	181
О аутору	187